

Brutalna uprava obnovljene turske vlasti izaziva drugi ustanak. Novi vezir, ugušio prvi ustanak, izabran za vezira beogradskog pašaluka, Sulejman paša Skopljak. Na tri nedelje srpski narod stavljen je van zakona, nemaju pravnu zaštitu, turska vojska može da radi šta hoće. Prošle su tri nedelje, a teror se nastavlja. U zimu 1814. Turci počinju obnovu kalemegdanske tvrđave, koja je bila dosta obrušena. Srbi se odvoje na kulučenju, dosta ljudi i umire od napornog rada. Sredinom aprila 1815. na praznik Cveti u Takovu, zbor narodnih prvaka. Tu je doneta odluka o podizanju novog ustanka. Za vođu je izabran Knez Miloš Obrenović, tvorac moderne srpske države. Tada je imao 32 godine. Potpuno različit od Karadjordja, fizički, boleo je šalu, nepismen seljak, trgovac, veoma inteligentan, poseduje izvrsnu memoriju, izvanredan diplomata. Bio je istaknut još u prvom srpskom ustanku. Knez Rudničke nahije, i komandant odbrane južne granice (Zlatibor). Kada je prvi ustanak doživeo slom, on je ostao i pokorio se turcima kod Takovske crkve. Vođama se obratio rečenicom: „Eto mene, eto vas, rat turcima“. Ustanak se brzo rasplamsava i ruši tursku vlast. Dve velike pobede kod Požarevca i kod Čačka. Prema zarobljenim Turcima bio je vrlo uljudan, pogotovu prema višim činovima. Posle brzog sloma, sultan šalje dve vojske, iz Bosne i iz Skoplja. Miloš se opredeljuje da pregovara sa turcima. Da bi razgovarao, morao je da prihvati tursku vlast, pa da u okviru nje traži prava. Komandant južne Turske vojske, Marašlija ali paša dosta popustljiv, i Miloš počinje pregovore. Miloš govori kako se srbi nisu pobunili protiv sultana, već nasilja turske vojske. Postignut je sledeći dogovor, pušta tursku vojsku da mirno udje u beogradski pašaluk, ali srbi ne predaju oružje. Prvo ulazi prva polovina vojske sa Marašlijom, pa zatim ostatak. Miloš se nudi da ih sprovede kao garancija da ne dodje do problema. Sulejman Paša Skopljak je smenjen, a novi vezir je Marašlija ali paša. Dogovorena je zajednička srpsko-turska vlast u beogradskom pašaluku. Najveći deo odluka donose turci, ali preko Miloša. Miloš jedan deo poreza zadržava za srbiju. Jedan deo „vojske“, je demobilisao i pustio kući. Uveden je sistem da srbima sude srbi, a turcima turci, što je najveći dokaz sporazuma. Želeo je da što više slabi tursku vlast, a jača srpsku odnosno svoju vlast. Potkupljivanjem je činio dosta stvari, turci su veoma korumpirani. Rusija kao sredstvo protiv turaka. Rusija je izašla kao pobednik sukoba sa Napoleonom i ponovo postala jaka evropska sila, i ponovo je zanima Balkan, i afirmiše se kao zaštitnik Srbije i pritiska sultana da bude popustljiv. Bolji položaj srba, sve je to iznenada bilo ugroženo 1817, kada se vratio karadjordje sa ciljem da ponovo pobuni narod na ustanak. Traži pomoć rusije, koja ga zavlaci kako bi sačekala da se iskristališe situacija na balkanu. Karadjordje ne može više da čeka, odlazi u srbiju. Miloš je doneo odluku da se Karadjordje ubije. Što su 1917. njegovi ljudi i uradili, ubili su ga na spavanju. Tražio je da mu donesu Karadjordjevu glavu, koju kasnije nosi Marašliji, Veliki deo naroda ga osudjuje. Malo po malo preotima vlast turcima (podmićivanjem, rusijom), vrhunac su dva hatišerifa.

Hatišerif iz 1830. godine, prvi hatišerif, sultan srbima unutar beogradskog pašaluka daje potpunu unutrašnju autonomiju. Sa prvim hatišerifom ukinut je beogradski pašaluk i stvara se Autonomna kneževina Srbija, predvođena Milošem kao naslednim knezom. Sačuvana su samo dva ostatka turske vlasti, a to su godišnji porez koji je veoma umanjen i vojska u šest gradova: Beograd, Šabac, Užice, Soko, Kladovo i Smederevo.

Hatišerif iz 1833. autonomna kneževina Srbija je teritorijalno proširena sa šest nahija(koje je ranije oslobodio Karadjordje).

Miloš nije uspeo da do kraja oslobodi Srbiju, ali je stvorio odličnu osnovu da njegovi neposredni naslednici to urade. Vladao je krajnje apsolutistički. Vlast mu traže „ustavobranitelji“, prvaci drugog srpskog ustanka. Traže donošenje ustava, koji će doneti podelu vlasti između kneza i saveta (oko 12 ljudi) i na taj način bi ograničili apsolutizam. Miloš nije dozvoljavao to i nikako nije dao vlast. Ispoljavao je svoje zasluge, postavljao se iznad svih. Prosvećeni apsolutista, preforme u Srbiji, škole, vojska, kultura. Vrlo moderna vladavina, sprečio je stvaranje „srpskih spahija“, rekao je kako će Srbija biti zemlja slobodnih seljaka. Bio je najbogatiji na Balkanu, njegova kasa je i državna kasa i obrnuto, ali nije mnogo trošio, ostavio je veliko nasledstvo.

1835. nije mogao da izbegne donošenje ustava i donet je „Sretenjski ustav“. Bilo je kako su ustavobranitelji hteli. Ovaj ustav nikad nije stupio na snagu, Miloš ga je oborio uz pomoć Rusije i Austrije. Rusi daju sultanu da napiše ustav i on piše Hattišerif, turski ustav, 1838. doneto je da deli vlast sa ustavobraniteljima, nije uspeo da ga obori, a nije želeo da vlada ograničeno. Abdicira 1839. i ostavlja vlast sinu Mihajlu, on odlazi na svoje posede u Vlačkoj. Ustavobranitelji ga „puštaju“ živog. On se vraća tridesetak godina kasnije, po povratku pogubio je sve glavne ustavobranitelje. Prva vladavina Mihajla traje od 1839. – 1842.